Nr. dosar 5r-1065/2025
4-25034957-12-5r-18032025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

15 decembrie 2025 mun. Chișinău

Instanţa de judecată a Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*)
Având în componenţă:
Preşedintele şedinţei, Judecător Ana Costiuc
Grefier Olga Mazur, Sranislav
Vîzdoaga
Cu participarea:
Reprezentantului organului constatator *****
În lipsa:
Reprezentantului contravenientei/contestatarei *****

examinând în şedinţa de judecată publică cauza la contestația reprezentantului S.R.L. „*****”, IDNO*****, cu sediul în mun. Chișinău, str. *****, găsită vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 197 alin. (17) Cod Contravențional, privind anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ANTA01020380 din 04.03.2025 și deciziei de sancționare emise în baza acestuia, -

C O N S T A T Ă:

La 04.03.2025, agentul constatator din cadrul Agenției Naționale Transport Auto, *****, a încheiat un proces-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. ANTA01020380, prin care S.R.L. „*****” a fost sancţionată cu amendă în mărime de 100 unităţi convenţionale, ce constituie 5000,00 lei, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 197 alin. (17) din Codul Contravențional, pentru faptul că: „*la data de 27.02.2025, ora 09:10, în r-nul Ialoveni, s. *****, în urma examinării materialului contravențional seria/nr. DCA01187717 din 27.02.2025, s-a constatat că, persoana juridică a permis în cursă unitatea de transportsus-menționată („Mercedes 313CDI”, n/î *****) ce efectua transport rutier de persoane în rută regulată Chișinău-*****, în lipsa autorizației de transport rutier de persoane prin servicii regulate*”, prin ce a încălcat prevederile art. 70 lit. a) al Codului Transporturilor Rutiere nr. 150 din 17.07.2014. (*NOTĂ: Textul învinuirii redat conform procesului-verbal cu privire la contravenție*)

La rândul său, reprezentantul S.R.L. „*****”, la data de 10.03.2025, a depus o contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. ANTA01020380 din 04.03.2025, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și, respectiv, a deciziei de sancționare contravențională, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

În motivarea contestației reprezentantul S.R.L. „*****”, cu trimiter la prevederile art. art. 7, 8 alin. (2) Cod Contravențional, a invocat faptul potrivit căruia, cu titlu preliminar, se impun a fi făcute câteva considerații referitoare la natura juridică a procesului-verbal cu privire la contravenție, precum și la forma acestuia. Procesul-verbal de contravenție materializează o manifestare de voință cu caracter unilateral a unei autorități publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenți constatatori) și reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conțină mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravențional.

În continuare, reprezentantul contestatarei a citat prevederile art. art. 443, 381 alin. (4), 197 alin. (17) Cod Contravențional.

Se mai menționează în contestație că, conform art. 70 lit. a) din Codul Transporturilor Rutiere nr. 150 din 17.07.2014, *operatorul de transport rutier și/sau conducătorul auto care efectuează transport rutier contra cost prin servicii regulate în trafic local, municipal, raional, interraional sau internațional are obligația, pe toată durata transportului, să dețină la bordul vehiculului rutier: extrasul din Registru, în cazul transporturilor rutiere în trafic international*.

În acest context, de către agentul constatator a fost indicat că, operatorul de transport a ignorat prevederile art. 70 lit. a) din CTR nr. 150 al RM din 17.07.2014, fapt pentru care contestatarul a fost sancționat contravențional în baza art. 197 alin. (17) Cod contravențional, nefiind clar în ce constau încălcările contestatarului, și ca rezultat au condus la sancționarea contravențională a acestuia, or se invocă lipsa autorizației de transport și nici de cum lipsa Extrasului din Registru, în cazul transporturilor rutiere în trafic internațional, mai mult, unitatea de transport efectua transport rutier contra cost de persoane pe ruta regulată Chișinău-*****, nu trafic internațional.

Totodată, sancționarea contravenientului în baza art. 197 alin. (17) Cod contravențional ca rezultat al încălcării prevederilor art. 70 lit. a) din CTR nr. 150 al RM din 17.07.2014, fiind total eronată, or prevederile art. 197 alin. (17) Cod contravențional sunt aplicabile în cazul nerespectării în cadrul desfășurării activității de transport rutier a unor obligații expres indicate, și anume cele prevăzute de la: art. 23 alin. (8), art. 48, 49, 79, art. 312^6 alin. (4), art. 313^6 alin. (5), art. 314^2 alin. (3), art. 622 alin. (1) din Codul transporturilor rutiere nr. 150/2014, la art. 20 alin. (2) din Legea nr. 60/2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, printre care art. 70 lit. a) din CTR nr. 150 al RM din 17.07.2014 nu se regăsește, astfel nefiind clară norma legislative ce a fost ignorată de către operatorul de transport, și încadrarea juridică a faptei săvârșite de contravenient.

În continuare, reprezentantul contestatarei a citat prevederile art. 445 Cod Contravențional.

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 alin. (4) din Codul Contravențional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, urmează a fi reținut că „*in dubio pro reo*” este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul „*in dubio pro reo*” este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiției cere ca instanța să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul Contravențional și, în special, potrivit principiului „*in dubio pro reo*”, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare „*ex propriis sensibus*” a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

Prin urmare, în lipsa unor probe pertinente, concludente se instituie concluzia că procesul- verbal a fost întocmit doar în baza convingerilor agentului constatator, care însă nu au fost certificate prin probe acumulate potrivit prevederilor Codului contravențional, respectiv persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Deci, în lipsa unor mijloace de probă care să confirme situația de fapt reținută în procesul-verbal cu privire la contravenție, nu poate fi aplicată prezumția de temeinicie a procesului-verbal cu privire la contravenție.

Mai mult ca atât, în cauza *(Ozturk vs. Germania)* și cauza *(Anghel vs. România)* Curtea a statuat că, mențiunile agentului constatator înserate în procesul-verbal cu privire la contravenție nu constituie prin sine o probă, ci dimpotrivă, acestuia îi revine sarcina de a dovedi temeinicia și legalitatea procesului-verbal.

Astfel, în măsura în care procesul-verbal de constatare a contravenției nu este susținut de dovezile în baza cărora s-a întocmit, iar contravenientul respinge învinuirile aduse, nu se mai poate susține temeinicia procesului verbal fără a se încălca prezumția de nevinovăție instituită de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Or, potrivit practicii CtEDO în cauze referitoare la contravenții sunt aplicabile prevederile art. 6 din CEDO, cu toate garanțiile conferite de acesta, contravenientul beneficiind de prezumția de nevinovăție *(cauza Anghel vs. România)*, sarcina probei revenind organului constatator, cu respectarea în acest mod principiului egalității armelor.

Suplimentar, a citat prevederile art. art. 461 alin. (1), 448 alin. (8) Cod Contravențional.

Reprezentantului organului constatator,*****, a solicitat respingerea contestației, cu menținerea procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare.

La ședință de judecată reprezentantul contestatei S.R.L. „*****” – ***** nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin avizul de recepție anexate la dosar, contravenientul fiind citat la adresa de

domiciliu pe care a indicat-o personal. Astfel că, prin prisma art. 455 Cod Contravențional, pentru a nu tergiversa examinarea cauzei, existând citarea legală a părților, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul Contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Studiind materialele cauzei, instanţa de judecată consideră necesar de a admite contestația, din următoarele considerente.

Verificând respectarea termenul depunerii contestaţiei de către S.R.L. „*****”, instanţa de judecată fixează că, aceasta este depusă în decursul a 15 zile de la data emiterii deciziei asupra cauzei contravenţionale, iar în asemenea situaţie prevederile art. 448 alin. (1) din Codul Contravenţional, fiind respectate.

În conformitate cu prevederile art. 440 alin. (2) Cod Contravenţional, *agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunț ori se autosesizează când dispune de informații suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenție fie prin constatarea faptei contravenționale*.

Potrivit prevederilor art. 407 alin. (1) Cod Contravenţional, *contravenţiile prevăzute la art. 84, art.197, art.198–200[1], 204, 206, 207, 221[1], art. 224, 263[3], art. 273 pct. 1), 2), 4), 6), 10)–13), art. 278–281, art. 283 alin. (1) şi art. 344 se constată şi se examinează de către organele de specialitate ale administraţiei publice în domeniul transportului rutier, electric, feroviar şi naval, conform tipului de transport corespunzător competenţei*.

În conformitate cu prevederile art. 440 alin. (1) Cod Contravenţional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare*.

Iar conform prevederilor art. 442 alin. (1) Cod Contravenţional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui*.

La caz instanța de judecată denotă că, agentul constatator din cadrul ANTA s-a autosesizat neîntemeiat, prin aprecierea arbitrară a circumstanțelor cauzei.

Prin urmare, instanța de judecată consideră că, procesul contravențional a fost pornit neîntemeiat, iar vinovăția S.R.L. „*****” nu a fost dovedită din următoarele considerente:

Instanța de judecată statuează că, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă

independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

De asemenea, CtEDO, în cauza Luka contra României a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanţei" obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61).* Curtea evidenţiază că trebuie să se ţină seama de relevanţa şi incidenţa argumentului sau motivului cu privire la care instanţa nu s-a pronunţat la încheierea cauzei *[Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.), nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; şi Dima împotriva României, 16.11.2006]*.

Astfel, instanța de judecată determină că, S.R.L. „*****" nu putea fi găsită vinovată de săvârșirea contravenției imputate, motiv din care și se va admite contestația depusă, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptei contravenției.

În ordinea art. 381 alin. (4) Cod Contravenţional, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atit circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante*.

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (1), (2) din Codul Contravenţional, *persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională*.

Conform prevederilor art. 14 alin. (1) – (3) din Codul Contravenţional, *contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă*.

În conformitate cu prevederile art. 425 alin. (2) al Codului Contravenţional, *în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi*

documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Astfel, la materialele dosarului se regăsesc următoarele înscrisuri acumulate de către agentul constatator, care și au stat la baza învinuirii aduse: procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ANTA01020380 din 04.03.2025; copia deciziei agentului constatator privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale nr. DCA01187717 din 27.02.2025 (potrivit căreia, Semionov Iurie a fost tras la răspundere pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 197 alin. (1) Cod Contravențional); planșe ilustrative; copiile permisului de conducere, certificatului de competență profesională, certificatului de înmatriculare, buletinului de identitate; copia Borderoului de evidență a biletelor seria MU nr. 9157723 din 23.02.2025; sesizarea Primăriei s. *****, r-nul Ialoveni nr. 407 din 26.12.2024; lista rutei Chișinău-*****.

Alte careva înscrisuri probatorii în condițiile art. 425 Cod Contravenţional, care ar putea fi apreciate de către instanța de judecată ca probe în condițiile normei de drept precitate, la dosar nu se regăsesc, or celelalte înscrisuri din dosar sunt acte procedurale care nu se includ în categoria probelor.

La rândul său, potrivit prevederilor art. 197 alin. (17) Cod Contravențional, *nerespectarea, în cadrul desfășurării activității de transport rutier, a obligațiilor prevăzute la art. 23 alin. (8), art. 48, 49, 79, art. 312^6 alin. (4), art. 313^6 alin. (5), art. 314^2 alin. (3), art. 622 alin. (1) din Codul transporturilor rutiere nr. 150/2014, la art. 20 alin. (2) din Legea nr. 60/2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități se sancționează cu amendă de la 50 la 70 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere, cu amendă de la 100 la 120 de unități convenționale aplicată persoanei juridice*.

Conform art. 70 lit. a) din Codul Transporturilor Rutiere nr. 150 din 17.07.2014, *operatorul de transport rutier și/sau conducătorul auto care efectuează transport rutier contra cost prin servicii regulate în trafic local, municipal, raional, interraional sau internaţional are obligaţia, pe toată durata transportului, să deţină la bordul vehiculului rutier: extrasul din Registru, în cazul transporturilor rutiere în trafic internațional.*

În acest context, instanța de judecată reține că, de către agentul constatator, în procesul-verbal cu privire la contravenție, a fost indicat că, operatorul de transport a ignorat prevederile art. 70 lit. a) din Codul Transporturilor Rutiere nr. 150 din 17.07.2014, fapt pentru care contestatarul a fost sancționat contravențional în baza art. 197 alin. (17) Cod contravențional, fiind invocată lipsa autorizației de transport și nici de cum „*lipsa extrasului din Registru, în cazul transporturilor rutiere în trafic internațional*”.

Inter alia, instanța de judecată reține că, unitatea de transport efectua transport rutier contra cost de persoane pe ruta regulată Chișinău-*****, dar nu în trafic internațional.

Totodată, sancționarea contravenientei în baza art. 197 alin. (17) Cod contravențional, ca rezultat al încălcării prevederilor art. 70 lit. a) din Codul Transporturilor Rutiere nr. 150 din 17.07.2014, este apreciată de instanța de judecată ca fiind total eronată, or prevederile art. 197 alin. (17) Cod contravențional sunt aplicabile în cazul nerespectării în cadrul desfășurării activității de transport rutier a unor obligații

expres indicate, și anume cele prevăzute de la: „*art. 23 alin. (8), art. 48, 49, 79, art. 312⁶ alin. (4), art. 313⁶ alin. (5), art. 314² alin. (3), art. 622 alin. (1) din Codul transporturilor rutiere nr. 150/2014, la art. 20 alin. (2) din Legea nr. 60/2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități*”, printre care art. 70 lit. a) din Codul Transporturilor Rutiere nr. 150 din 17.07.2014 – nu se regăsește, astfel nefiind clară norma legală care a fost ignorată de către operatorul de transport, și încadrarea juridică a faptei săvârșite de contravenientă.

Prin urmare, din materialele cauzei instanţa de judecată reţine că, la caz nu există nici o probă ce ar dovedi vinovăția S.R.L. „*****” în comiterea contravenției incriminate, existând doar poziția agentului constatator.

Conform prevederilor art. 375 alin. (3) al Codului Contravenţional, *concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional*.

Reieşind din considerentul că pe cazul dat există doar poziţia agentului constatator, lipsa probelor în susținerea poziției acestuia și prezența probelor care o combat, şi, pornind de la prevederile normei de drept nominalizate, din faptul că reprezentantul S.R.L. „*****” nu a recunoscut vina, instanţa de judecată reţine că fapta contravenţională nu a fost probată.

Reiterând cele expuse supra, instanța de judecată constată următoarele, contrar cerinţelor legislaţiei în vigoare, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, agentul constatator nu a stabilit în baza unor probe pertinente şi concludente faptul comiterii de către S.R.L. „*****” a contravenţiei prevăzute de art. 197 alin. (17) Cod Contravenţional. Retrospectiv, de către agentul constatator nu au fost acumulate careva probe care să confirme vinovăţia lui de comiterea contravenţiei imputate, procesul-verbal cu privire la contravenție fiind bazat în exclusivitate pe afirmaţiile agentului constatator. Or, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de codul contravenţional, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei, iar în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Prin prisma prevederilor art. art. 7, 381, 458 alin. (1) lit. a) Cod Contravenţional, rezultă că, prezumţia de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenţie, a fost supusă atenţiei Curţii Europene a Drepturilor Omului (cauza Anghel contra României din 04 octombrie 2007), cauză în care Curtea, prin hotărârea din data de 4 octombrie 2007, îşi exprimă în mod foarte clar punctul de vedere cu privire la acest aspect. Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenţiei în afara legii penale nu ridică probleme în sine,

nerespectarea garanţiilor fundamentale, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, care protejează cetăţenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităţilor, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din Convenţie. Reiterând importanţa, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală", a unei astfel de garanţii, destinată să restabilească echilibrul dintre presupuşii autori ai faptelor ilegale şi autorităţile chemate să îi urmărească şi pedepsească, Curtea consideră că asemenea cazuri urmează a fi judecate echitabil, după cum prevede art. 6 din CEDO.

Totodată în cauza *Capeau c. Belgiei* (hotărârea din 13 ianuarie 2005), Curtea, referindu-se la bănuielile rezonabile, reaminteşte în această privinţă că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art. 6 § 2 şi obligă, *inter alia,* ca sarcina de a prezenta probe să revină acuzării.

La rândul său, vinovăţia S.R.L. „*****" de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 197 alin. (17) Cod Contravenţional, nu şi-a găsit confirmare.

Din interpretarea art. 6 al CEDO, pronunţarea de către instanţă a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţia instanţei de judecată de a se expune în hotărârile emise asupra tuturor cerinţelor pricinii, precun şi asupra argumentelor invocate de către intimat întru admiterea sau respingerea acestora (*cauza Garda Ruiz, 26).*

În sensul art. 6 alin. (1) al Convenţiei, organul care examinează cauza în fond, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-şi întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noţiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noţiunea de proces echitabil impune ca organul abilitat sau împuternicit de a examina cauza să nu-şi motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efect problemele esenţiale care-i sunt supuse aprecierii şi să nu se mulţumească de a proba pur şi simplu concluziile uneia dintre părţi.

Reieşind din circumstanţele enunţate raportate la norma de drept nominalizată, instanţa de judecată consideră necesar de a înceta procesul contravenţional în privinţa S.R.L. „*****"

Conform prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravenţional, *procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei*.

În conformitate cu prevederile art. 461 alin. (1) Cod Contravenţional, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional*.

Prin urmare, reieșind din considerentul că, la materialele dosarului care i-a fost prezentat instanței de judecată nu există nici o probă care ar dovedi existența faptei contravenionale și ar proba vinovăția în comiterea acesteia de către S.R.L. „*****", instanța de judecată conchide că agentul constatator a luat o decizie neîntemeiată și arbitrară, astfel că, contestația depusă de reprezentantul S.R.L. „*****", este întemeiată și demnă de admis.

În conformitate cu prevederile art. art. 394, 407, 441 alin. (1) lit. a), 448, 461-463 al Codului Contravenţional nr. 218 din 24.10.2008, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite contestaţia reprezentantului S.R.L. „*****”,.

Se încetează procesul contravențional pornit în privinţa S.R.L. „*****”, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANTA01017102 din 04.03.2025 și deciziei de sancționare emisă în baza acesteia, pentru săvârşirea faptei contravenționale prevăzute de art. 197 alin. (17) Cod Contravenţional, prin care a fost sancționată cu amendă în mărime de 100 unități convenționale ce constituie de 5000,00 lei, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*).

Președintele ședinței,
Judecător **Ana COSTIUC**